

Ὁ ἔχων εὐρεῖς ὤμους καὶ ἐπομένως ὁ εὐρύτερος, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται καὶ ρωμαλέος ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Ψηλός, λυγρός εἰς τὸ κορμὶ καὶ ἀνοιχτοκουταλάτος καὶ ἀπὸ τὰ νύχια ἔς τὴν κορυφὴν τὸν ἔρωτα γεμῆτος Κάρπ.

Εἶσαι ψηλὴ, εἶσαι λυγρὴ καὶ ἀνοιχτοκουταλάτη, πρέπει σου νὰ σὲ βάλουνε σὲ γυάλινο παλάτι. Κρήτ. Συνών. ἀνοιχτοκούταλος.

ἀνοιχτοκούταλος ἐπίθ. Κάρπ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτός καὶ τοῦ οὐσ. κουτάλα. Ἀνοιχτοκουταλάτος, ὁ ἰδ.

ἀνοιχτολόγος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀνοιχτόλογος Λεξ. Βλαστ. Δημητρ. — ΚΠαλαμ. Τρισεύγ. 83.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀνοιχτὰ καὶ τοῦ ρ. λέγω.

Ὁ ἀπεριφράστως ὁμιλῶν, εἰλικρινὴς ἔνθ' ἄν.: Ἀνοιχτόλογος εἶναι, δὲ βλέπει μακρὰ μήτε βαθρὰ, ὅμως αὐτὰ ποῦ βλέπει, τὰ φωνάζει ὅπως τὰ βλέπει ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἄν.

ἀνοιχτομάτης ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) ἀν-νοιχτο-μάτης Κύπρ. Ρόδ. Σύμ. Χίος ἀνοιχτομάτης Θράκ. (Σαρεκκλ.) Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀν-χτουμάτης βόρ. ἰδιώμ. ἀνεχτομάτης Πόντ. (Οἰν.) ἀνοιχτόματος Λεξ. Δημητρ. ἀν-νοιχτό-ματος Κύπρ. ἀνοιχτόματος Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀνοιχτούματος Λυκ. (Λιβύσσ.) Θηλ. ἀνοιχτομάτισσα Κρήτ. Μακεδ. (Καστορ.) ἀν-νοιχτο-μάτισσα Κύπρ. ἀνοιχτομάταινα Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) ἀνοιχτομάτρα Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτός καὶ τοῦ οὐσ. μάτι. Ὁ τύπ. ἀνοιχτόματος καὶ ἐν Les cinq livres de la loi 420 (ἔκδ. Hesseling).

1) Ὁξυδερκὴς Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Πελοπ. (Ἄργ.) κ.ά.: Ἀνοιχτομάτικο εἶν' τὸ στραβό! (εἰρωνικῶς) ἄγν. τόπ. || Παροιμ. Τί νὰ κάνῃ ὁ στραβὸς τοῦ ἀνοιχτομάτη; (ἐπὶ τοῦ ἀνικάνου ἐκ φύσεως νὰ παράσχη ὑπηρεσίαν τινὰ) Ἄργ. 2) Ὁ μὴ εὐκόλως ἀπατώμενος, νοήμων, προσεκτικὸς κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἰν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Εἶν' ἀνοιχτομάτης αὐτὸς καὶ δὲν τὸν γελᾷς Πελοπ. (Αἴγ.) Ἀνοιχτομάτα γυναῖκα Πελοπ. (Λακων.) Μὴ μ' κάν'ς τὸν ἀν-χτουμάτ' καὶ σὶ ξέρουν Θάσ. Ἐν ἐνι ἀν-νοιχτό-ματος ὁ γιός του Κύπρ. Εἶχεν ἕναν πιδὶν κ' ἦταν παραφύσις ἔξυπνον καὶ ἀνοιχτούματον Λιβύσσ. Πολλὰ ἀνοιχτομάτ'κον παιδὶν ἐν Τραπ. || Γνωμ. Ἀνοιχτομάτ'ς πεινασμένος κ' ἀπομένει (ἀντὶ κ' ἀπομένει = δὲν μένει) Χαλδ. || Παροιμ.

Γαλίφης πῆε καὶ σκόνταψε ἔς ἀνοιχτομάτη πόρτα (ὁ δόλιος δὲν δύναται νὰ ἐξαπατήσῃ τὸν νοήμονα) Λεξ. Δημητρ. || Ἄσμ.

Ἀδρωπος κοσμογύριστος ἐν πάντ' ἀν-νοιχτο-μάτης Κύπρ. 3) Δραστήριος Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.) 4) Γυναικοθήρας, ἐρωτομανὴς Κέρκ. 5) Ὡς οὐσ., τὸ φυτὸν γναφάλιον τὸ ἄγριον (gnafalium sylvestrum), τὸ λεοντοπόδιον τοῦ Διοσκορ. (πβ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογρ. 10 (1929) 203) Κάλυμν.

ἀνοιχτοματιά ἡ, ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,162 ἀν-χτουματιά Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἀν-νοιχτο-μαδκιά Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτομάτης.

Εὐφυΐα, νοημοσύνη ἔνθ' ἄν.: Θέλει ἀν-νοιχτο-μαδκιάν τοῦτ' ἡ δουλειὰ Κύπρ. Συνών. ἀνοιχτοματωσύνη, ἀνοιχτωμάδα, ἔξυπνάδα.

ἀνοιχτοματίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτομάτης.

Γίνομαι νοήμων: Ἐλα, μ' ἀνοιχτοματίσσε καὶ ὥ τώρᾳ

καὶ δὲν ἀφίνω νὰ μὲ ἔλῃ κάνεις (μ' = μά, ὦ = ἐγώ, ἔλῃ = γελᾷ, ἀπατᾷ).

ἀνοιχτοματικός ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀν-χτουμάτ'κους Μακεδ. (Βελβ.)

Ἐκ τοῦ ἀνοιχτοματικό οὐδ. τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτομάτης.

Ὁ ἔχων ὀφθαλμοὺς ἐκφράζοντας εὐφυΐαν.

ἀνοιχτοματωσύνη ἡ, Λεξ. Δημητρ. ἀν-νοιχτο-ματωσύνη Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτομάτης.

Ἀνοιχτοματιά, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: Ἡ ἀν-νοιχτο-ματωσύνη σου ἐν ἐκμασεν τόπον Κύπρ. Ὁξυπνάα τδ' ἀν-νοιχτο-ματωσύνη πὺν τὴν μίαν, φτώχεια, κακορριζιτὰ πὺν τὴν ἄλλην αὐτόθ.

ἀνοιχτοπάτης ἐπίθ. Κέρκ. κ.ά. — Γ'Επαχτίτ. Ἰστορ. 31 ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,53 — Λεξ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀνοιχτὰ καὶ τοῦ ρ. πατῶ.

Ταχύπους ἔνθ' ἄν.: Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀνοιχτοπάτης Κέρκ. Ψηλότερος, στέρεος, ἀνοιχτοπάτης ἔρχονταν πρῶτος Γ'Επαχτίτ. ἔνθ' ἄν. || Ποίημ.

Ἄξιος ὁποῦ ναι ὁ γρίβας σου! — Ἀνεμοπόδης, γέρω.

— Ἀνοιχτοπάτης δυνατός! — Καὶ νυχτομαθημένος

ΚΚρυστάλλ. ἔνθ' ἄν. Συνών. ἀλαφροπάτης 2, ἀλαφροπόδαρος, ἀνάφτερος, ἀνεμοκνυκλοπόδης, ἀνεμοπέτακας, ἀνεμοπετάχτης, ἀνεμοπόδαρος, ἀνεμόποδας, ἀνεμοπόδης, ἀνεμοσουρειασμένος (ἰδ. *ἀνεμοσουριάζω), γοργογόνατος, λαγοπάτης.

ἀνοιχτοπάτι ἐπίρρ. Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀνοιχτὰ καὶ τοῦ ρ. πατῶ. Πβ. γοργοπάτι.

Διὰ γοργοῦ βαδίσματος, ταχέως: Κάμε το νὰ πάῃ ἀνοιχτοπάτι.

ἀνοιχτοπατοῦσα ἐπίθ. θηλ. Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτοπάτης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦσα, περὶ ἧς ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 37 (1925) 193.

Ἡ ταχέως βαδίζουσα, ταχύπους: Ἀνοιχτοπατοῦσα γυναῖκα.

ἀνοιχτοπέλαγο τό, ΚΠαλαμ. Βωμ. 150 — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτός καὶ τοῦ οὐσ. πέλαγο.

Τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος, ἡ ἀνοικτὴ θάλασσα ἔνθ' ἄν.: Ποίημ.

... Κ' ἐμπρός, θρασὰ ταξίδια

ἔς τ' ἄγρια τ' ἀνοιχτοπέλαγα καὶ ἔς τὰ βαθρὰ κανάλια

ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἄν.

ἀνοιχτοπέλαγος ἐπίθ. Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀνοιχτοπέλαγο.

Ὁ εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος πλέων, πελάγιος: Ἀνοιχτοπέλαγο παραδερνε τὸ καράβι.

ἀνοιχτοπορτοῦσα ἐπίθ. θηλ. Κωνπλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτός, τοῦ οὐσ. πόρτα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦσα, περὶ ἧς ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 37 (1925) 193.

Ἐπίθετον τῆς Παναγίας.

ἀνοιχτοπράσινος ἐπίθ. ΙΔραγούμ. Σταμάτ. 84 — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. ἀνοιχτός καὶ πράσινος.

Ὁ ἔχων ἀνοικτὸν πράσινον χρῶμα ἔνθ' ἄν.: Ὁ οὐρανὸς πῆρε ἓνα... ἀνοιχτοπράσινο φῶς Ἰδραγούμ. ἔνθ' ἄν.

άνοιχτοπρόσωπος ἐπίθ. Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοικτός καὶ τοῦ οὐσ. πρόσωπο. Εἰλικρινής. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀνοικτόκαρδος **B 1**.

άνοιχτός ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀν-νοικτός Κύπρ. ἀν'χτός βόρ. ἰδιώμ. ἀνοικτὸ Καππ. (Ἀραβάν.) Πόντ. (Ὁφ.) ἀνοικτὸ Τσακων. ἀνοικτὸ Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀνεχτός Πόντ. (Οἶν.) ἀν-νεχτός Μεγίστ. ἀνοικτὸ Ἀπουλ. (Μαρτιν. κ.ά.) Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀνοικτὸ Ἀπουλ. (Σολέτ.) ἄνοικτός Νίσυρ. ἄνοικτὸ Ἀπουλ. (Καλημ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. ἐπιθ. ἀνοικτός. Ὁ τύπ. ἀνεχτός ἐξ ἀποκαταστάσεως τῆς προθ. ἀν-ἀνε. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 24 (1912) 27. Ὁ τύπ. ἀνοικτὸ ἐκ τοῦ ἀνοικτός δι' ἐπίδρασιν τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκ τοῦ Λατινικοῦ *et* προήλθε *et*.

A) Κυριολ. **1)** Ὁ μὴ κεκλεισμένος, ἀνοικτός κοιν. καὶ Ἀπουλ. (Καλημ. Σολέτ. κ.ά.) Καλαβ. (Μπόβ.) Καππ. (Ἀραβάν.) Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων.: Ἀνοικτὸ βιβλίον - γράμμα - μαγαζὶ - παράθυρο - σπίτι - τριαντάφυλλο. Πόρτα ἀνοικτή. Ἀνοικτὸς ἀγκάλες. Ἀνοικτὰ μάτια. Κοιμᾶται μ' ἀνοικτὸ τὸ στόμα. Τὸ κεφάλι του εἶν' ἀνοικτὸ (σπασμένο) κοιν. Ἀνοικτὸς καπνὸς (ὁ ἐκ λαθρεμπορίου καπνὸς ὅστις δὲν πωλεῖται εἰς κυτία) ἐνιαχ. || Φρ. Ἐμείνα μ' ἀνοικτὸ τὸ στόμα (ἐμβρόντητος). Ὅσο ἔχω τὰ μάτια μ' ἀνοικτὰ (ἐν ὁσφ ζῶ). Παίζω μ' ἀνοικτὰ χαρτιά (λέγω τὰς σκέψεις μου ἀνευ περιστροφῶν, ἀπροκαλύπτως). Ἐχει τὰ χέρια ἀνοικτὰ (ἐπὶ σπατάλου). Ἐχει ἀνοικτὴ καρδιά (ἐπὶ εἰλικρινοῦς καὶ εὐπροσηγόρου). Ἀνοικτὸ σπίτι (φιλόξενον) κοιν. || Ποίημ.

Λίγα μάτια, λίγα στόματα | θὰ σὰς μείνουνε ἀνοικτὰ
γὰ νὰ κλάψετε τὰ σώματα | ποῦ θεὰ βρῇ ἢ συμφορὰ

ΔΣολωμ. 8. Ἀντίθ. ἀν-ἀνοικτός **1**, κλειστός. **β)** Ἀνεπούλωτος σύνηθ.: Πληγὴ ἀνοικτή. **γ)** Ὁ μὴ κεκαλυμμένος, ἀκάλυπτος σύνηθ. καὶ Πόντ. (Ὁφ. Χαλδ. κ.ά.): Ἀνοικτὸ μνήμα. Ἀνοικτὸς λάκκος σύνηθ. Ἡ μαερεία ἀνοικτὸ ἔν', ὁκέπασο τὸ χαλκοπούλλ' (μαερεία = φαγητόν, χαλκοπούλλ' = μικρὰ χαλκίνη χύτρα) Ὁφ. Ἐκοιμέθα ἀνοικτὸς κ' ἐπάγωσα Χαλδ. || Ποίημ.

Ἀγάλη ἀγάλη ἀκλούθα με, | πατέρα, μὴ βαρέσης,
εἶναι τὰ μνήματ' ἀνοικτά, | βάστα με μὴ μοῦ πέσης

ΑΒαλαωρ. Ἔργα 2,84. Συνών. ξέσκεπος, ξεσκεπαστος. **δ)** Κενός, ἀσυμπλήρωτος σύνηθ.: Δὲν ὑπάρχει θέσις ἀνοικτή. **2)** Ὁ ἐστερημένος ἐμποδίων, ἐλεύθερος πρὸς διάβασιν, ἐπὶ ὁδοῦ καὶ διόδου κοιν.: Φρ. Ὁ δρόμος εἶναι ἀνοικτός κὶ ὅπου θέλεις πῆγαινε! (πρὸς τὸν ἀπειλοῦντα ὅτι θὰ προβῇ εἰς καταγγελίαν) κοιν. Ὁ δρόμος εἶν' ἀνοικτός 'ς αὐτὴ τὴ δουλειὰ Ἀθῆν. || Ἄσμ.

Νὰ βρῇς τοῖς στράτες ἀνοικτὸς καὶ τὰ θερὰ κλεισμένα. Λεξ. Δημητρ. **3)** Ὁ ἔχων εὐρὺ ἄνοιγμα, ἐπὶ ἐνδυμάτων σύνηθ.: Τὸ γελέκο εἶναι πολὺ ἀνοικτὸ 'ς τὸ στήθος. **4)** Ὁ μὴ περιορισμένος τὴν θέαν, ὁ ἔχων εὐρὺν ὁρίζοντα ἢ εὐρὺς σύνηθ. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ. κ.ά.): Ἀνοικτὸς κάμπος. Ἀνοικτὴ θάλασσα. Ἀνοικτὸ μέρος - πέλαγος - χωριό. Βγαίνω ἢ πηγαίνω 'ς τ' ἀνοικτὰ (ἐνν. νερὰ τῆς θαλάσσης) κοιν. || Φρ. Ἀπόμεινα 'ς τ' ἀνοικτὰ (εὐρέσθην ἐν ἀμνηχανίᾳ) ἐνιαχ. Δὲ δὰ βγάνει 'ς τὰ ἀνοικτὰ (ἐπὶ ἀνικάνου. Συνών. φρ. δὲν τὰ βγάνει πέρα) Κρήτ. || Παροιμ. φρ. Ὁ ἀνοικτὸ δόπο γεννήθηκα (ἐκ φύσεως οὐδὲν δύναμαι νὰ κρύπτω, ἀλλὰ μετὰ παρησίας λέγω

πάντοτε τὴν ἀλήθειαν) Κρήτ. Συνών. ἀνοικτόκαρδος **A 2**.

5) Ὁ μὴ διπλωμένος, ἀναπεπταμένος κοιν. καὶ Πόντ. (Ὁφ.): Καράβι μ' ἀνοικτὰ παννὰ κοιν. Ἀνοικτὸ παννὶ (τὸ μὴ διπλωμένον) Ὁφ. Συνών. ἀδίπλωτος **1**, ἀντίθ. διπλωμένος (ἰδ. διπλώνω). **6)** Ὁ διὰ μεγάλου ἀνοίγματος τῶν σκελῶν γινόμενος, ἐπὶ βηματισμοῦ Πελοπν. (Ὀλυμπ.): Ἐχουν ἀνοικτὴ περπατήσᾳ τ' ἄλογα.

7) Ὡς οὐσ., εἶδος χοροῦ, καθ' ὃν οἱ χορευταὶ ἀπομακρύνονται ὀλίγον ἀλλήλων Ἰων. (Κρήν.) Χίος.

B) Μεταφ. **1)** Ἐλεύθερος Πελοπν. (Γλανιτζ.) — Λεξ. Βλαστ. 490: Ἀνοικτὴ ὥρα (ἡ ὥρα καθ' ἣν τὰ δαιμόνια κυκλοφοροῦν ἐλευθέρως) Λεξ. Βλαστ. 480. **2)** Ἀστατος, ἐπὶ καιροῦ Σαμοθρ.: Ἀν'χτός γένι ἢ κιὸς σήμα, ἀπὸν βαδοῦ δοῦν παίξ' (γένι = εἶναι).

3) Εἰλικρινής Πελοπν. (Λακων.) Πόντ. (Τραπ.) κ.ά. — Λεξ. Αἰν. Βλαστ.: Τ' ἐμὸν ὁ λόγος ἀνοικτὸν ἐν Τραπ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀνοικτόκαρδος **B 1**.

4) Σπάταλος, ἄσματος Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Κρήτ. Πόντ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): Εἶνι πολὺ ἀν'χτός Ζαγόρ.

Χαμοῦν' ἀν'χτός αὐτὸς κὶ θὰ πάη χαμηλὸν (χαμοῦν' = χάμω εἶναι = περίπου εἶναι) Αἰτωλ. Συνών. ἀδειοπούγγης **1**, ἀδειοχέρης, ἀνοικτοχέρης **2**, ἀπλοχέρης, ἄσματος, σκορπαλευρᾶς, σκορποχέρης, χουβαρδᾶς, ἀντίθ. ἀκριβάνθρωπος, ἀκριβατσίγγανος, ἀκριβοκαμένος, ἀκριβοκόπος, ἀκριβὸς **A 1 β**, ἀκριβοσκατούλλης, ἀκριβοιζάντζαλος, ἀκριβοχέρης, σφιχτός, σφιχτοχέρης, τσιγκούνης, φιλάργυρος. **5)** Αἰσχρολόγος Χίος: Παραπολὺ ἀνοικτὸς ἔγινες, δὲν ντρέπεσαι λιγάκι!

6) Ἀναιδής Θράκ. (Ἀδριανούπ.) **7)** Ὁ ἐλευθερίων ἡθῶν, ἐπὶ γυναικὸς Θήρ. Κρήτ. Μεγίστ. Πελοπν. (Λακων.) Προπ. (Πάνοριμ.): Ἀν-νεχτὴ κόρη Μεγίστ. Πβ. ἀνοικτούτσικος **1**.

8) Ὁ ἔχων ταχὺν ρυθμόν, ἐπὶ ἄσματος Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἀν'χτὸ τραγούδ'. Παῖξι τοῦ ἰδίου, ἀλλὰ ἀν'χτὸ νὰ τοῦ βαρέης. **9)** Ὁ ἔχων οὐχὶ ζωηρὸν χρῶμα κοιν. καὶ Τσακων.: Ἀνοικτὸ κόκκινο - μαῦρο - πράσινο.

Φορεῖ ἀνοικτὰ (ἐνν. ἐνδύματα) κοιν. Ἀνοικτὸ γουναρικό Ἀθῆν. Ἀντίθ. βαθύς. Πβ. ἀνοικτούτσικος **2**.

10) Ὁ μὴ ἐξοφλούμενος μέχρις ἀνωτάτου τινὸς ὁρίου, ἐπὶ λογαριασμοῦ (ἐκ τοῦ Γαλλ. *compte ouvert*) λόγ. κοιν.: Ἀνοικτὸς λογαριασμός. || Φρ. Ἐχομε ἀνοικτὸ λογαριασμό! (ἔχομε νὰ κανονίσωμεν ἀτομικὰς ὑποθέσεις. Ἡ φρ. λέγεται ὡς ἀπειλή). **11)** Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ἀνειλημμένας χρηματικὰς ὑποχρεώσεις λόγ. κοιν.: Ἐμείνα ἢ βρέθηκα ἀνοικτός. Εἶναι πολὺ ἀνοικτός.

άνοικτόστομος ἐπίθ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κλουτσινοχ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοικτός καὶ τοῦ οὐσ. στόμα.

I) Φλύαρος Πελοπν. (Κλουτσινοχ.) **II)** Ἡλίθιος Πελοπν. (Καλάβρυτ.).

άνοιχτοσύνη ἢ, Θράκ. (Μυριόφ. κ.ά.) — Λεξ. Βυζ. Μπριγκ. Βλαστ. 359 Δημητρ. ἀνοιχτοσύνη Προπ. (Ἀρτάκ.) ἀνοιχτοσύνη ἈΡουμελ. (Φιλιπούπ.) ἀν'χτοσύνη Θράκ. (Σαρεκκλ.) ἀν'χτοσύνη Θράκ. (Ἀδριανούπ. κ.ά.) ἀνοιχτοσύνη Πόντ. (Χαλδ.) ἀν-νοιχτοσύνη Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοικτός.

1) Ἀναπεπταμένος τόπος, χῶρος ἔχων εὐρὺν ὁρίζοντα ἈΡουμελ. (Φιλιπούπ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Μυριόφ. Σαρεκκλ. κ.ά.) Πόντ. (Χαλδ.) Προπ. (Ἀρτάκ.) κ.ά.: Σὰ θέλῃς, πάμε σὲ μὴ ἀνοιχτοσύνη νὰ σοῦ δείξω ποῖος εἶσαι! (ἀπειλή) Θράκ. Ἐδῶ εἶναι ἀνοιχτοσύνη, ἔλατε νὰ καθίσωμε Μυριόφ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀνοίξις **2**. **2)** Οὐρανὸς καθαρὸς, ἀνέφελος Θράκ. (Σαρεκκλ. κ.ά.) Πόντ. (Χαλδ.) — Λεξ.

